

ШЕСТА СЕДМИЦА ПО ПАСХИ (ВАСКРСУ) НЕДЕЉА СЛЕПОГА

У овај дан, и неколико дана затим, Црква спомиње Христово чудесно исцељење човека Слепог од рођења, у Јерусалиму. И ово чудо, као и друга која се спомињу у току Педесетнице, открива божанску силу и славу васкрслог Христа. Оно је веома озлобило Јудеје, зато што је учињено у суботу, као што је и јасно сведочило о божанској сили Христовој. Однос успомене на ово чудо према празнику Васкрсења раскрива и Црква, која пева да је Слепи – просветивши се сав – упознао Даваоца Светлости, и Створитеља Светлости, који је засијао – тродневно – из гроба и осветлио Земљу својим Васкрсењем. – Успомена о чуду над Слепим прославља се, на богослужењу, у недељу, понедељак, уторак и у среду.

++++++

Свештеномученик НЕДЕЉКО СТРЕЛИЧИЋ

Свештеник Недељко Стреличић, парох кнежевачки, рођен је у селу Пусто Шилово, срез лесковачки, 26.2.1907. године у сеоској породици од оца Милоша и мајке Загорке. Школовао се у Косовској Митровици, а Богословију Светих Кирила и Методија у Призрену завршио је 1929. године са одличним успехом. Исте године оженио се Браниславом (рођеном Гвоздић), ћерком свештеника Стојана Гвоздића из Призрена. Рукоположен је у чин ђакона и презвитера 1930. године и постављен за пароха у Приштини. Године 1931. уписао је Богословски факултет у Београду и исте године бива постављен на парохију у Лапљем селу код Приштине. У јануару 1935. године благословом Патријарха Варнаве постављен је на парохију кнежевачку са седиштем у манастиру Светог Архангела Михаила у Раковици. Дипломирао је на Богословском факултету 1936. године.

Свештеник Недељко Стреличић је био лепе спољашности, висока раста, пријатан са људима, уредан и веома тактичан. Такође, био је одличан проповедник и појац, узоран свештенослужитељ Цркве Христове. Рат и немачку окупацију провео је на парохији све до ослобођења Београда.

Одмах после ослобођења Београда од немачке окупације, уласком партизанских јединица средином октобра 1944. године, нове власти започеле су обрачун са носиоцима културног,

духовног, политичког и јавног живота окупиране Србије. У марту 1945. године у вечерњим сатима припадници Озне одвели су оца Недељка из свога стана, који се налазио у парохијској кући поред Храма, на информативни разговор. Након тога више се није вратио. Супруга оца Недељка обавестила је Црквену Управу да је сазнала да отац Недељко више није жив.

Иза убијеног раковичког свештеника Недељка остала је удовица, попадија Бранислава са малолетним кћерима Надеждом и Загорком. Према сведочењу мештана свештеник Недељко Стреличић, оптужен да је љотићевац, стрељан је без суђења и милости код данашњег ресторана „Рубин” у Кошутњаку заједно са још двојицом парохијана. Његово тело, као и других грађана Раковице, покопано је у једној од многобројних тајних гробница које су расуте по Београду.

Радуј се, Свештеномучениче Недељко Раковички!